

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

Notæ reales in Vitam S. Rimberti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

pore Confirmationis Papalis. Cùm enim fieret vnio, Ecclesia Coloniensis absque benedictione Episcopali degebat, & illud diuturnum exiit: postea Guntharius Coloniensis Præsul constitutus, cùm contradiceret huic vnioni, ab Imperatore Ludouico iuniore, alijsque Ecclesiasticis & Politicis, Wormatiæ rogatus, consensum suum hæcenus præbuit, Si Apostolicâ auctoritate firmaretur ea vnio; hæcenus ergo nondum confirmata fuit. Tum demum missus est Salomon Constantiensis ciuitatis Episcopus & Nordfridus Presbyter ad Papam Nicolaum, & Confirmationem obtinuerunt. Anni igitur 11. decurrerunt ab vnione facta ad hanc Confirmationem, quibus S. Ansgarius vnitos Episcopatus administrauit: his additi 7. anni post Confirmationem factam faciunt 18. Vid. cap. 20. Vit. S. Ansg. & Epist. Nicol. PP. in Append. Adamum item Bremensem, & Albertum Crahtzium, quorum ille *plenariam* appellat Copulationem lib. 1. cap. 31. hic *plenariam* Vnionem, Metropol. lib. 1. cap. 42. circa fin. ob Confirmationem scilicet.

Nota reales in Vitam S. Rimberti

73. Quis S. Rimberti Vitam scripserit, nondum satis compertum habeo: suspicor tamen fuisse ipsum successorem in Archi-Episcopatu Adalgarium, qui ei olim à germano suo fratre Adalgario Nouæ Corbeix Abbate;

bate, in directorem monasticæ Regulæ, quam etiam Archiepiscopus obseruandam susceperat, adiunctus erat. Vt quemadmodum S. VVillehadi Vita scripta est per Ansgarium, & S. Ansgarij Vita per Rimbertum, sic S. Rimberti Vita scripta sit per Adalgarium, qui ei egregium testimonium obseruatæ monasticæ vitæ & Regulæ perhibet, cap. Vitæ eius 12. Nec obstat, quòd ipse Adalgarius ibidem se laudare videretur, appellans se cùm Frater Monachus esset, *insignem conuersatione virum*, sicut & cap. 22. hoc etiam de se testimonium non inanis gloriæ causa ex suo iudicio profert, sed ex iudicio sic de se sentientium, qui idcirco etiam Archi-Episcopo socium & directorem elegerunt ac miserunt. Nec vana etiam laus est, quòd se ibidem *Virum Venerabilem* appellat, cùm iam successor & Archi-Episcopus esset: erat enim ille tunc temporis Archi-Episcopalis titulus, quò & vti potuit cùm se quasi occultare & nomen suum reticere voluit, imitando S. Rimbertum, qui etiam se sub nomine familiaris, fidelis, & perpetui comitis S. Ansgarij descripsit. Vid. Vitæ eius cap. 9. & Vitæ S. Ansg. cap. 20. & 33.

Nec obstat etiam, quòd se à scriptore illo sequestrare videtur, quando ait: *Hic vir Venerabilis* (ipse Adalgarius Archi-Episcopus) *adhuc hodie superest, cum multis alijs attestans, quia S. Pontifex, cuius Vitam scribimus, nihil ex*

hil ex occasione curæ Pastoralis de monachica perfectione perdiderit, &c. sic enim scribere debuit, qui de se rectè loqui intendit; sicut nouimus etiam S. Iohannem Apostolum de se loquutum esse. Nec denique obstat, quòd cap. 21. de S. Rimberto ait: *Fertur & dicitur miracula fecisse, quasi ex alijs habeat: aut enim ad publicæ famæ testimonium confugit, aut subindicat, se proficiscenti in Suediam non fuisse comitem, sed domi res officij eius administrasse. Et quis potuit maior aut magis idoneus eius monachicæ vitæ testis esse, quàm is, qui ad eam rem dirigendam ei adiunctus erat? Cumque ipse cum multis alijs hac de re attestetur, ut hic scriptum est, quis non videt, quòd se inter alios testes præcipuum faciat qui non tantum Archi-Episcopus & cæterorum Dominus sit, sed alteris etiam sopitis hoc suo scripto in perpetuum testetur.*

74. Cap. 6. §. *Ad omnia.* Rem hanc in Vita S. Ansgarij & prioribus capitibus Vitæ S. Rimberti passim inuenio; illa autem ipsa verba, quæ hic citantur, non inuenio: nisi me oculus & memoria fallit.

75. Cap. 14. §. *Erat enim.* Hospitale eius adhuc Bremæ extra portam orientalem in suburbio extat: quod quia & lapideum est, & verustate ruinosum perpetuâ refectione indigens putârim illud ipsum esse, quod S. Rimbertus olim construxerit: sed non videntur

denter tam copiosi iam illius Hospitalis reditus esse, atque hic describuntur. Templum autem eiusdem nominis quod proximè est, olim nescio quâ fortunâ combustum dicitur, & iam aliud, sed ligneum, pulcrum tamen, cum habitatione Ministri constructum est. Magnus ad illud populi concursus est, pertinentibus ad illud plerisque villicis qui ex ea parte circa urbem habitant, qui vel tres pagos æquare possint; & solent æstivo tempore sudo cælo multi quoque ex urbe ibi comparere.

76. Cap. 14. §. *Sedet.* Quod de S. Ansgario vitæ eius cap. 30. narratur; quòd in Zonâ propriâ semper saccellum cum nummis habuerit, ut absente dispensatore suo pauperibus sine morâ aliquid daret: hoc ab eo didicit perpetuus conuersationis eius comes & successor S. Rimbèrtus, qui idem fecit; & addit memorabile hoc dictum: *Non tardandum est, ut cunctis pauperibus succurramus, quia quis sit Christus, vel quando ad nos veniat ignoramus.* Significans, Christum non rarò sub pauperis figurâ suis fidelibus apparere.

77. Cap. 19. Hanc liberationem vnius Monialis captivæ Iohannes Adolphus Cyprius Annal. Episcop. Slesuicenf. cap. 4. ad totam illam multitudinem captiuorum ampliat, & addit, à Slesuicensibus ductos fuisse, item propter fidem mergendos fuisse in Sliã, deinque quod hic in præcedente capite generaliter

Q

raliter

raliter de perpetuis actibus S. Rimberti dicitur, quomodo captiuos etiam thesauris templi & vasis altaris redemerit, ille ad hunc actum Slesuici singulariter exercitum refert. Et certè ego ipse considerans miratus sum, quæ hæc misericordia captiuos liberandi esset, ex multitudine quæ ducebatur vnam tantum Monialem redimere, reliquis vel seruituti vel supplicijs relictis? Sed vel ipsi non petiuerint liberationem, pro fide pari parati, vel ipse ad redimendos eos non habuerit satis quod daret: aut si omnes redempti sunt, noster tamen Autor hoc capite id quod singulare est Monialis exemplum recitat è quo & ad eum pertinentibus redemptæ; *μικρά* Ecclesiastica quæ secum habebat pro reliquis dederit, sicut capite præcedente tactum est.

78. Cap. 25. §. 1. Cum S. Willehadus ex suâ Basilicâ, vbi primum sepultus erat, in alteram translatus sit Basilicam temporibus Willerici Episcopi successoris sui, cap. 21. vitæ eius: quomodo potest hic dici, quod S. Rimbertum ad præceptum eius Fratres Ecclesiæ illius sepelierint foris Basilicam prope tumbam S. Willehadi extra murum Ecclesiæ orientalem. Nisi fortè dici possit, quo loco S. VVillehadi corpus intra Ecclesiam iacet, eo loco S. Rimberti extra Ecclesiam, intercedente muro, positum esse.

79. Cap. 27. Subscriptiones Episcoporum,
non

non videntur ad solam Vitam S. Rimberti pertinere, sed ad Vitas omnium trium hoc Velumine descriptorum. Est enim per omnia vnum genus pergamenti, & vna manus; quod quorundam locorum diuersi Episcopi subscripti etiam significare videntur, quorum alij alio tempore fuerunt in eodem loco.

Notæ reales in Appendicem.

80. Appendix hæc est in alio magis nouo & meliore pergamento, aliâ etiam manuscripta, quàm priores Vitz: & apparet ad oculum ex primo & ultimo folio, & maculatione eorum, quòd alia fuerit compactura, quâ inueteratâ & lacerâ, hæc noua, quæ tamen iam satis antiqua est, sit cum hac Appendice confecta. Vt ita hæc Appendix sine dubio ex admonitione S. Ansgarij in sua Epistola fluxerit, quâ rogat vt literas, quas Ebo Rhemensis Archi-Episcopus cum consensu Ludonici Imp. à Papa Pascali obtinuit pro licentiâ ad partes Aquilonares euangelizandi causâ eundi. in multa exemplaria describant, in Bibliothecis ad perpetuam memoriam reponant, & successoribus istud notum faciant. Quod de alijs literis, quales in hac Appendice habemus, postmodum etiam factum est.

81. Ebo Rhemensis Archi-Episcopus Appendix hæc S. Ansgarius iam Archi-Episcopus in sua Epistola Catholica mentionem

Q 2

fecerit.